

1872**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI¹⁾**

z dnia 21 grudnia 2007 r.

w sprawie wymagań, którym powinny odpowiadać przyrządy do pomiaru długości, oraz szczegółowego zakresu sprawdzeń wykonywanych podczas prawnej kontroli metrologicznej tych przyrządów pomiarowych²⁾

Na podstawie art. 9a ustawy z dnia 11 maja 2001 r. — Prawo o miarach (Dz. U. z 2004 r. Nr 243, poz. 2441, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wymagania w zakresie wykonania oraz charakterystyk metrologicznych przyrządów do pomiaru długości, służących do wyznaczania długości materiałów włókienniczych, drutu, kabla, materiałów taśmowych, opatrunkowych i papierowych, zwanych dalej „przyrządami”, wprowadzonych do obrotu lub użytkowania w wyniku dokonania oceny zgodności;
- 2) szczegółowy zakres oraz sposoby i metody wykonywania sprawdzeń podczas legalizacji pierwotnej i legalizacji ponownej przyrządów;
- 3) zakres informacji, jakie powinna zawierać instrukcja obsługi przyrządów.

§ 2. Przepisy rozporządzenia stosuje się do przyrządów wprowadzonych do obrotu lub użytkowania:

- 1) na podstawie decyzji zatwierdzenia typu, wydanych do dnia 7 stycznia 2007 r.;
- 2) w wyniku dokonania oceny zgodności.

§ 3. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) przyrządzie układającym — należy przez to rozumieć przyrząd do pomiaru nieciągłego, którego wskazania są wielokrotnością określonej długości;

2) znamionowych warunkach użytkowania — należy przez to rozumieć warunki użytkowania przyrządu, w których charakterystyki metrologiczne przyrządu są zawarte w określonych granicach, a błędy wskazań przyrządu nie przekraczają błędów granicznych dopuszczalnych.

§ 4. 1. Na przyrządzie, o którym mowa w § 2 pkt 2, powinny być umieszczone w sposób trwały i czytelny:

- 1) nazwa lub znak producenta;
- 2) oznakowanie zgodności, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087, z późn. zm.⁴⁾), dodatkowe oznakowanie metrologiczne oraz numer jednostki notyfikowanej, o której mowa w art. 22 wyżej wymienionej ustawy;
- 3) numer fabryczny;
- 4) rok produkcji;
- 5) numer certyfikatu badania typu WE albo certyfikatu badania projektu WE, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności;
- 6) nazwa lub znak handlowy przyrządu;
- 7) klasa dokładności;
- 8) zakres pomiarowy;
- 9) maksymalna prędkość mierzonego materiału.

2. Na przyrządzie mogą być umieszczone inne oznaczenia pod warunkiem, że nie pogarszają widoczności i czytelności oznakowania zgodności oraz dodatkowego oznakowania metrologicznego.

§ 5. Błędy graniczne dopuszczalne podczas legalizacji ponownej przyrządu, o którym mowa w § 2 pkt 2, wynoszą:

- 1) $\pm 0,25$ %, nie mniej niż $0,005 L_m$ — dla klasy dokładności I,
- 2) $\pm 0,5$ %, nie mniej niż $0,01 L_m$ — dla klasy dokładności II,

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej — gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 216, poz. 1593).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu 5 września 2007 r., pod numerem 2007/0489/PL, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), które wdraża dyrektywę 98/34/WE z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07.1998, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 20, str. 337).

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 163, poz. 1362 i Nr 180, poz. 1494, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1834 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1238.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, Nr 235, poz. 1700 i Nr 249, poz. 1832 i 1834 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 124 i Nr 192, poz. 1381.

3) ± 1 %, nie mniej niż $0,02 L_m$ — dla klasy dokładności III

— gdzie L_m jest najmniejszą, dającą się zmierzyć za pomocą przyrządów, długością określoną przez producenta.

§ 6. 1. Podczas legalizacji pierwotnej przyrządu, o którym mowa w § 2 pkt 1, wykonuje się sprawdzenie:

- 1) zgodności z zatwierdzonym typem;
- 2) istnienia wymaganych oznaczeń na tabliczce znamionowej;
- 3) poprawności działania przyrządu;
- 4) błędów wskazań przyrządu w znamionowych warunkach użytkowania.

2. Podczas legalizacji ponownej przyrządu, o którym mowa w § 2 pkt 1, wykonuje się sprawdzenia, o których mowa w ust. 1 pkt 2—4.

3. Podczas legalizacji ponownej przyrządu, o którym mowa w § 2 pkt 2, wykonuje się sprawdzenie zgodności z certyfikatem badania typu WE albo z certyfikatem badania projektu WE oraz sprawdzenia, o których mowa w ust. 1 pkt 2—4.

§ 7. Podczas sprawdzenia poprawności działania przyrządu należy skontrolować, czy:

- 1) licznik umożliwia łatwy i jednoznaczny odczyt wielkości mierzonej;
- 2) mierzony materiał przesuwa się bez poślizgu, równomiernie i płynnie, bez rozciągnięcia i zniekształcenia;
- 3) oznakowanie na całym odcinku kabla jest wyraźne i czytelne;
- 4) występuje symbol legalnej jednostki miary długości przy wartościach długości oznakowanego kabla;
- 5) na przyrządzie znajdują się oznaczenia i wskaźniki początku i końca mierzonej długości.

§ 8. 1. Błędy wskazań przyrządu wyznacza się w znamionowych warunkach użytkowania, przy użyciu trzech rodzajów materiałów różniących się między sobą grubością, rozciągliwością i właściwościami powierzchni.

2. Błędy wskazań przyrządu, o którym mowa w ust. 1, należy wyznaczyć dla dwóch odcinków materiału, przy czym długość jednego z nich powinna wynosić co najmniej 20 m.

3. Błędy wskazań przyrządu wyznacza się w następujący sposób:

- 1) należy wykonać pomiary długości odcinka mierzonego materiału za pomocą sprawdzanego przyrządu;

2) następnie należy wykonać pomiar długości tego samego odcinka materiału za pomocą przyrządu kontrolnego na podłożu umożliwiającym prawidłowe przeprowadzenie pomiaru;

3) błędy wskazań przyrządu wyznacza się jako różnicę pomiędzy wartościami średnich arytmetycznych dla wykonanych pomiarów, o których mowa w pkt 1 i 2.

§ 9. Błędy wskazań przyrządu i znakowania długości kabla należy wyznaczyć dla co najmniej 20 jednometrowych odcinków kabla w następujący sposób:

- 1) należy wykonać pomiar i znakowanie długości kabla co 10 m za pomocą sprawdzanego przyrządu;
- 2) następnie, za pomocą przyrządu kontrolnego, należy zmierzyć:

- a) długość 10 kolejnych odcinków jednometrowych,
- b) całkowitą długość oznakowanego kabla;

3) należy wyznaczyć błędy wskazań dla kolejnych odcinków jednometrowych — między dwoma sąsiednimi znakami — oraz błąd wskazania dla całkowitej długości 10 m oznakowanego odcinka.

§ 10. Błędy wskazań przyrządu układającego do pomiaru długości materiałów włókienniczych należy wyznaczyć w następujący sposób:

- 1) należy ułożyć przynajmniej 20 warstw materiału włókienniczego za pomocą przyrządu;
- 2) następnie, za pomocą przyrządu kontrolnego, należy zmierzyć:

- a) długość każdej warstwy materiału włókienniczego,
- b) całkowitą długość złożonego materiału włókienniczego;

3) błąd bezwzględny wskazań przyrządu należy wyznaczyć dla 10 kolejnych warstw materiału włókienniczego;

4) błąd względny wskazań przyrządu należy wyznaczyć dla 2 odcinków o długościach 10 m i 20 m.

§ 11. Pomiary, o których mowa w § 8—10, należy wykonać co najmniej dwa razy.

§ 12. Do przyrządu powinna być dołączona instrukcja obsługi, która powinna zawierać informacje dotyczące w szczególności:

- 1) ograniczeń dla przyrządu ze względu na prędkość przesuwu mierzonego materiału;
- 2) grubości przyrządu;
- 3) właściwości powierzchni przyrządu;
- 4) sposobu pomiaru mierzonego materiału;

5) wartości współczynnika K określającego rozciągliwość produktu i siłę obciążenia na jednostkę powierzchni mierzonego materiału — dla przyrządów przeznaczonych do pomiaru długości materiałów włókienniczych.

§ 13. Traci moc rozporządzenie Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 23 grudnia 2003 r. w sprawie wymagań metrologicznych, którym powin-

ny odpowiadać przyrządy do pomiaru długości tkanin, drutu, kabla, materiałów taśmowych, opatrunkowych i papierowych (Dz. U. z 2004 r. Nr 7, poz. 60).

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki: *W. Pawlak*